

[Margrete Auken]

På Londonkonventionens videnskabelige møde i London den 12. marts 1985 har Vesttyskland uformelt redegjort for planer om at stoppe havafbrænding i 1987, og Holland arbejder ligeledes uofficielt for samme tidspunkt (bortset fra PCB-affald). Disse to lande er ansvarlige for 60 pct. af afbrændingen, de nordiske for 10 pct. Tallene er fra 1982 og gælder afbrænding på Nordsøen.

Oslokonventionen vedtog i 1981, at der inden 1990 skal afholdes et møde for at bestemme en endelig dato, hvorefter havafbrænding skal afskaffes; dette møde kan være Oscom-mødet i Åland i juni eller et specialmøde senere på året.

Svar (19/3 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet har fastsættelsen af en slutdato for afbrænding til havs været genstand for drøftelse på et nordisk miljøministermøde i Reykjavik den 6. marts 1985. Spørgsmålet var sat på dagsordenen efter ønske fra Danmark. Når spørgsmålet blev bragt op, var det ud fra et ønske om gennem et fællesnordisk initiativ at understrege nødvendigheden af, at afbrænding af kemisk affald på havet bringes til ophør.

På mødet kunne der konstateres tilslutning til denne grundholdning fra de øvrige nordiske lande. Med henblik på at omsætte denne enighed i et fællesnordisk initiativ blev det besluttet at bringe spørgsmålet om en slutdato for afbrænding op i Oslokonventionen så hurtigt som muligt – under hensyn til det arbejde, som er i gang for at belyse behovet for afbrænding, og under hensyn til, at kun et mindre antal konventionslande endnu har ratificeret den protokol, hvormed havafbrænding er reguleret inden for Oslokonventionen.

Ministerrådets beslutning betyder, at de nordiske lande allerede ved det førstkomende møde i Oslokommissionen i juni 1985 vil presse på for, at den ovennævnte behovsanalyse m.v. snarest kan færdiggøres. De nordiske lande vil endvidere samlet kontakte de konventionslande, som endnu ikke har ratificeret havafbrændingsprotokollen, og opfordre disse til en snarlig ratifikation.

Det er mit håb, at de nordiske lande med disse initiativer kan medvirke til, at afviklin-

gen af havafbrænding som affaldsbortskaffelsesmetode ikke forsinkes.

Med hensyn til bortskaffelse af PCB og andet kemisk affald er det dansk politik, at dette skal destrueres på land under kontrolrede og miljømæssigt forsvarlige forhold. Fra dansk side betragtes havafbrænding af kemisk affald som en affaldsbortskaffelsesmetode, der snarest bør bringes til ophør og erstattes af forsvarlige landbaserede alternativer. Dette er også målet med den protokol om afbrænding af affald på havet, som alle Oslokonventionslande i princippet har tilsluttet sig. Danmark vil fortsat fremføre disse synspunkter i de internationale havmiljøbeskyttelseskonventioner, hvor spørgsmålet om havafbrænding bringes op, og specielt med hensyn til eventuelle havafbrændinger af PCB og lignende klorerede forbindelser vil Danmark argumentere for, at destruktion heraf i stedet bør finde sted på egnede landbaserede anlæg.

Ved afbrænding af disse stoffer er det særlig vigtigt, at forbrændingen sker så effektivt som muligt, og at røgen renses forsvarligt.

Spm. nr. S 895

Til *industriministeren* (15/3 85) af:

Arne Jensen (S):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang der er sket reduktioner i antallet af stillinger ved egnsudviklingsdirektoratet i Silkeborg i årene 1983, 1984 og 1985?«

Begrundelse

Under behandling af lov om egnsudvikling er det fra ministeren blevet anført, at der ikke er tale om reduktioner i egnsudviklingsstøtten – dette på trods af, at ministerens egne besvarelser af spørgsmål stillet i udvalget fastslår, at reduktionen fra 1983 til 1985 andrager 163 mill. kr.

For yderligere opklaring af disse forhold ønskes denne oversigt over udviklingen i personaleforbruget.

Svar (20/3 85):

Industriministeren (Stetter):

Antallet af stillinger ved egnsudviklingsdirektoratet i Silkeborg androg ultimo 1983 og